

lighed. Jeg skal nævne et tredje Tilfælde: En Mand, der var arbejdsløs og faar Arbejdsløshedsunderstøttelse, fik Tilbud om et Arbejde til 1 Kr. højere Løn om Ugen end den Understøttelse, han fik som arbejdsløs, men han vilde ikke paatage sig et Arbejde, som han kunde faa 1 Kr. mere for om Ugen, end han fik af Arbejdsløsheds-kassen; thi det kunde efter hans Opfattelse ikke betale sig for ham. Der passerer mange af den Slags Ting; ogsaa paa Landet hænder det. Et Tilfælde er mig bekendt, hvor en Landmand henvendte sig til Lederen af et Anvisningskontor for at faa et Par Arbejdere om Sommeren. Der meldte sig to Arbejdere, og de bleve modtagne med, at Husmoderen gav dem et godt Maaltid Mad, som det viste sig, at de trængte til. Derefter skulde det Arbejde paavises, som de skulde give sig i Lag med; men da de saa, hvad det var — det var ganske almindeligt Landarbejde, som forefalder paa enhver Landejendom om Sommeren — erklærede de, at de vilde ikke arbejde for den Betaling, og saa gik de igen. 2 Kr. om Dagen med fuld Kost og Ophold, det vilde de ikke arbejde for! Det kan jo ikke skjules, at den Optræden, der saaledes ved mange Lejligheder forefalder, er skikket til at fjerne Sympatien for Arbejderne her i Landet. Men ogsaa under andre Forhold fremtræder noget lignende. Der er mig et Tilfælde bekendt, hvor en Familie skulde have en Reparation foretagen i sin Lejlighed. Arbejdet blev udført, men det blev saa omstændeligt og saa kostbart, at man ikke en anden Gang lader et saadant Arbejde udføre. Saadant noget kommer til andres Kundskab; de erfare, at det er saa omstændeligt og saa kostbart at faa en saadan mindre Istandsættelse foretaget, at de ganske simpelt lade det være. Det er ad alle disse mange smaa Veje, at der ydes Bidrag til Arbejdsløsheden, og det er, fordi der breder sig blandt Arbejderne en Maade at være paa, der støttes af Lederne fraoven, men som er af den Natur, at Arbejderne rammes selv af den bagtefter. Og hvad sker der ikke ved de Strejker, der erklæres den ene Gang efter den anden! Hvilke Drillerier finder der ikke Sted der, hvilken Smaalighed lægges der ikke for Dagen! Ogsaa her er det Lederne, der kunde lede Arbejderne til at optræde paa en anden Maade, saa at de ikke ogsaa ad disse Veje svækkede den Sympati, de ikke kunne undvære.

Der er nu anstillet forskellige Betragtninger, som jeg af de Grunde, jeg har an-

ført, ikke skal komme ind paa. Den, jeg tillægger den største Betydning, er den, der blev fremført af den ærede Indenrigsminister, om, at Arbejderne burde bestræbe sig for at kunne changere fra det ene Arbejde til det andet og derved bøde paa Arbejdsmangelen. Jeg kunde have Lyst til i den Henseende at drage en Parallel, nemlig med den Evne, vore Landboere lagde for Dagen, da det blev aldeles nødvendigt for dem at changere fra en Art Produktion i deres Landbrug til en anden. Vi, der ere fra Landet, kende jo alle, med hvilken Omsigt dette Changeement blev foretaget; her har den ærede Indenrigsminister Ret, at det i alt for høj Grad er Tilfældet, at Arbejderne ikke forstaa at changere fra den ene Art Arbejde til den anden. Det ville de ikke. De ere uddannede til at arbejde i et bestemt Fag; i det ville de søge deres Arbejde og ikke i noget andet. Der sættes endogsaa skarpe og bestemte Grænser, der forhindre dem i at træde over og arbejde i et andet Fag end det, hvortil de umiddelbart ere oplærte. Ogsaa dette er en ganske overordentlig Fejl, der yder sit Bidrag til, at Tilstanden bliver en saadan, som den er, og som den er skildret af det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning). Det er disse mindre Bemærkninger, som ikke ere gjorte af andre Medlemmer, jeg har ment det rigtigt at gøre. Jeg tror, det er rigtigt, at det bliver gjort en Gang imellem. Jeg vilde anse det for rigtigt, at det blev gjort endnu oftere, fordi det dog kunde være, at ligesom Tagdryp udhuler Stenen, kunne saadanne Bemærkninger, naar de komme frem, bidrage til, at der ogsaa fra Arbejderledernes Side blev skænket disse Betragtninger noget mere Overvejelse, end der hidtil er blevet. Som sagt, jeg mener, lige som det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen), at det i Hovedsagen maa være en kommunal Sag at bringe dette Spørgsmaal, der er rejst med det ærede Medlem fra Præstø som Ordfører, til Løsning. Jeg og de, som jeg nærmest er enig med, ville sikkert bestræbe sig for, at vi vedblivende kunne komme til at gaa i den Retning.

Ordføreren (Stauning): Jeg hører, at nogle af de Medlemmer, som have udtalt sig, have beklaget sig over, at denne Forhandling foretages i denne sene Aftentime, og jeg vil føje min Beklagelse til. Jeg mener ogsaa, at denne Sag er saa stor og vigtig, at jeg gerne skal blande mig i Beklagelseskoret — med den Tilføjelse, at jeg i hvert Fald ikke er medskyldig i,